

Jaume Flaqué i Estrany

Societat de Caçadors

En un dels anuaris dels anys passats, hi escrivia «d'any en any, anem fent la història de Santa Eulàlia» cada u amb allò que coneix o li agrada.

A mi, ja fa anys que em toca, perquè és en el que participo, fer referència a les escopetes, a la cacera i al tret al plat i, així, des del 1964 fins avui.

Fa vint-i-dos anys que per primera vegada vinguérem a Santa Eulàlia. Coneixíem el poble i ens agradava molt, i ens hi instal·làrem com uns estiuejants més.

És natural que les primeres coneixences fossin amb els veïns i, si bé tots ens acolliren com es fa a Santa Eulàlia, simpatitzàvem de seguida amb els de Can Mataporcs. Direu, ¿tot això, què hi té a veure amb la caça, les escopetes i els plats? Analitzant-ho us adonareu que hi té a veure molt! perquè enguany sols penso parlar d'un home que ha fet un bon tros d'història del poble, ja que sense ell moltes coses de les que han estat fetes no s'haurien portat a terme.

Ja haureu endevinat que vull parlar d'en Jaume Flaqué, de can Mataporcs. Aquells anys passats, que amb la seva «colla», en

Lluís, el seu germà, en Vila, que fou el primer que ens deixà (que Déu el tingui a la glòria), en Parellada, en Prim i en Turell m'acolliren de seguida com un més i així vàrem començar a conèixer-nos i a parlar de la caça.

Per les Festes Majors organitzaven uns concursos de Tret al Plat allà al camp de Can Donat; s'hi portaven taulons i amb una màquina normal feien les tirades segons m'havien explicat.

Pot ésser que algú pensi a què ve, ara, tot això. Doncs, sí, quan hom ha perdut algú que estimava, i sé que som molts que compartim aquest sentiment, ens agrada parlar d'aquell que vàrem tenir la sort d'ésser amics seus.

No parlaré pas de qui era ni de com era, ja que, al seu dia, en Joan Cabot a la revista Ronsana va fer-ho, i molt bé. Però sí que parlaré de les seves intervencions en la fundació de la Societat i de l'acotat.

Fou una idea que ell portà en bona part, ja que tot dinant un dia de cacera a la font de la Fusta, quan en tota l'obaga del Castell no hi havia ni una